

Lovforslag nr. L 63. Fremsat den 7. november 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Forenkling af virksomhedsordningen, afskaffelse af 25 pct.-tillægget m.v.)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 28. juli 1995 som ændret ved § 3 i lov nr. 488 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, 6. pkt., ophæves.

2. § 2, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

3. § 4 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Driftsomkostninger, som den skattepligtige har afholdt af private mider, kan bogføres på mellemregningskontoen.«

4. I § 4 a indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Beløb, der overføres til beskatning hos en medarbejdende ægtefælle, jf. § 12, kan hensættes på mellemregningskontoen med virkning fra indkomstårets begyndelse.«

5. I § 10, stk. 3, ophæves 3. og 4. pkt. og i stedet indsættes som nyt pkt.:

»Virksomhedsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., udbetales kontant.«

6. § 11 affattes således:

»§ 11. Er saldoen på indskudskontoen negativ på det tidspunkt, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse, eller er saldoen på indskudskontoen negativ ved indkomstårets udløb, beregnes

rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til afkastsatsen efter § 9 ganget med den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen efter § 9 ganget med det talmæssigt største negative afkastgrundlag på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan endvidere højst udgøre virksomhedens nettorenteudgifter forhøjet med kurs- og nedsat med kursgevinster, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

Stk. 2. Overføres værdier til den skattepligtige efter § 5, og foretages i samme indkomstår indskud efter § 3, stk. 1, beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til kapitalafkastsatsen efter § 9 ganget med værdier overført efter § 5, stk. 1, nr. 5, og stk. 2. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen ganget med indskuddet efter § 3, stk. 1.

Stk. 3. Det samlede rentekorrektionsbeløb efter stk. 1 og 2 medregnes i den personlige indkomst og fradrages i kapitalindkomsten for det pågældende indkomstår.«

7. § 13 affattes således:

»§ 13. Underskud i virksomhedsordningen modregnes i eventuelt opsparet overskud, der med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af virksom-

hedsindkomsten. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til 66 pct. af underskuddet. Den hertil svarende virksomhedsskat fradrages i den skattepligtiges slutskat m.v. eller udbetales kontant efter reglen i § 10, stk. 3.

Stk. 2. Underskud, der ikke kan rummes i opsparet overskud, fradrages i positiv kapitalindkomst. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, fradrages underskuddet med et beløb svarende til ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst, uanset om den skattepligtiges kapitalindkomst herefter bliver negativ.

Stk. 3. Underskud, der ikke kan rummes i indkomst som nævnt i stk. 2, fradrages i den skattepligtiges personlige indkomst, uanset om denne herefter bliver negativ.

Stk. 4. Beløb, der modregnes i kapitalindkomst og personlig indkomst efter stk. 2 og 3, fradrages tillige i den skattepligtige indkomst. Dette gælder uanset, om den skattepligtige indkomst herefter bliver negativ.

8. I § 15 a, stk. 2, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved overførsel af den forholdsmæssige del af det opsparede overskud finder den § 5 nævnte rækkefølge ikke anvendelse. Overføres et beløb til mellemregningskontoen efter stk. 1, kan der for samme indkomstår højst opspares et beløb svarende til virksomhedens skattepligtige overskud med fradrag af en forholdsmæssig del heraf. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«.

9. § 16, 2. pkt., ophæves.

10. § 16 a, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

11. I § 22 a, stk. 1, ændres »stk. 4 og stk. 7« til: »og stk. 6«.

12. I § 22 b, stk. 5, ophæves 2. og 3. pkt. og i stedet indsættes som nyt pkt.:

»Konjunkturudligningsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., udbetales kontant.«.

13. I § 22 b, stk. 7, ophæves 5. og 6. pkt., og i stedet indsættes:

»Såfremt den skattepligtige ophører med at være skattepligtig her i landet efter kildeskattelovens § 1, eller den skattepligtige bliver hjem-

mehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsaftale, skal henlæggelserne medregnes til den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører. Dette gælder dog ikke, i det omfang den skattepligtige fortsat er skattepligtig efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2 med hensyn til virksomhed med fast driftssted her i landet. Ophører skattepligten efter kildeskattelovens § 2 med hensyn til virksomhedsdriften, anvendes bestemmelsen i 5. pkt.«.

§ 2

I lov om arbejdsmarkedsfonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 738 af 9. september 1995, som ændret ved § 3 i lov nr. 344 af 6. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, ophæves 3. pkt., og 4. pkt., der bliver 3. pkt., affattes således:

»Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 3

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskate), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som ændret bl. a. ved § 3 i lov nr. 1104 af 20. december 1995 og som senest ændret ved § 3 og § 8 i lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 1, ophæves 4. og 5. pkt., og 6. pkt., der bliver 4. pkt., affattes således:

»Afdødes negative skat af aktieindkomst kan overføres til den længstlevende ægtefælle efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.«.

2. I § 31, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og virksomhedsskatteloven«.

3. I § 31, stk. 1, ophæves 3. og 4. pkt., og 5. pkt., der bliver 3. pkt., affattes således:

»Afdødes negative skat af aktieindkomst kan overføres til den længstlevende ægtefælle efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.«.

4. § 31, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

5. I § 32, stk. 2, 1. pkt., udgår: »og virksomhedsskattelovens«.

6. I § 32, stk. 2, 5. pkt., ændres »§ 31, stk. 1, 3.-5. pkt.,« til: »§ 31, stk. 1, 3. pkt.,«.

7. I § 32, stk. 3, 4. pkt., ændres »§ 31, stk. 1, 3.-5. pkt.,« til: »§ 31, stk. 1, 3. pkt.,«.

8. § 60, stk. 1, litra f, affattes således:

»f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., § 13, stk. 1, 3. pkt., og § 22 b, stk. 5.«.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbestemt-gørelse nr. 793 af 1. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 3,«.

2. I § 13, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 4.-6. pkt.«.

3. I § 13, stk. 2, indsættes efter 4. pkt., der bliver 5. pkt.:

»Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, medregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.«.

4. I § 13, stk. 4, indsættes efter 3. pkt.:

»Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 5.-8. pkt.«.

5. I § 13, stk. 4, indsættes efter 6. pkt., der bliver 7. pkt.:

»Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, medregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.«.

6. § 13 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

7. I § 13 a, stk. 1, 5. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »1-3. pkt.« til: »1. og 2. pkt.«.

8. I § 13 a, stk. 2, udgår » og efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 7,«.

§ 5

I lov nr. 217 af 10. april 1991 om ændring af forskellige skattelove (Skatteomlægninger) foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, medregnes overskud opsparet før indkomståret 1991 først. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til halvdelen af underskuddet.«.

§ 6

I lov nr. 344 af 14. maj 1992 om ændring af forskellige skattelove (Nedsættelse af virksomhedsskatteprocenten m.v.) som ændret ved § 3 i lov nr. 1030 af 19. december 1992 foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 1, 4. og 5. pkt., affattes således:

»Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, medregnes overskud opsparet for indkomståret 1991 forud for overskud opsparet for indkomståret 1992 eller senere. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til 62 pct. af underskuddet.«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 1997, jf. dog stk. 3. Skattepligtige, hvis indkomståret 1997 er påbegyndt den 7. november 1996 kan vælge først fra og med indkomståret 1998 at anvende bestemmelserne i § 10, stk. 3, § 11 og § 13 i virksomhedsskatteloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, 6 og 7, § 10, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsfonde som affattet ved denne lovs § 2, § 29, stk. 1, § 31, stk. 1 og 2, § 32, stk. 2 og 3, og § 60, stk. 1, litra f, i kildeskatteloven som affattet ved denne lovs § 3, § 13, stk. 2, og § 13 a, stk. 1 og 2, i personskatteloven som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, 3, 6, 7 og 8, § 15, stk. 1, 3. og 4. pkt., i

lov nr. 217 af 10. april 1991 om forskellige skattelove (Skatteomlægninger) som affattet ved denne lovs § 5 og § 5, stk. 1, 4. og 5. pkt., i lov nr. 344 af 14. maj 1992 om ændring af forskellige skattelove (Nedsættelse af virksomhedsskatteprocenten m.v.) som affattet ved denne lovs § 6.

Stk. 3. § 16 og § 16 a, stk. 3, i virksomhedsskatteoven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9 og 10, har virkning for omdannelser, der foretages med åbningsstatus den 1. dag i indkomståret 1997 eller senere.

Stk. 4. Udnyttet underskud fra virksomheden for indkomståret forud for indkomståret 1997 henholdsvis indkomståret 1998, jf. § 13, stk. 4, i virksomhedsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 28. juli 1995 som ændret ved § 3 i lov nr. 488 af 12. juni 1996, fremføres til modregning i den skattepligtige og

den personlige indkomst for indkomståret 1997 henholdsvis indkomståret 1998 efter reglerne i personskatteovens § 13.

Stk. 5. Virksomhedsskat, der ved udløbet af indkomståret 1996 henholdsvis 1997 skal fremføres til modregning i slutskatten, jf. § 10, stk. 3, i virksomhedsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 28. juli 1995 som ændret ved § 3 i lov nr. 488 af 12. juni 1996, kan udbetales som overskydende skat for indkomståret 1997 henholdsvis indkomståret 1998.

Stk. 6. Konjunkturudligningsskat, der ved udløbet af indkomståret 1996 skal fremføres til modregning i slutskatten, jf. § 22 b, stk. 5, i virksomhedsskatteoven, lovbekendtgørelse nr. 659 af 28. juli 1995, kan udbetales som overskydende skat for indkomståret 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre forenklinger af virksomhedsskattelovens regler, navnlig virksomhedsordningens reglerne om

- hæverækkefølge
- rentekorrektion
- underskudsfremførelse.

Formålet med lovforslaget er endvidere at afskaffe 25 pct.-tillægget ved skattefri omdannelse af virksomheder i virksomhedsordningen. Samtidig foretages præciseringer af lovtæksten og berigtigelse af fejl m.v.

Virksomhedsskatteloven blev vedtaget som led i skattereformaftalen af 19. juni 1985.

Som led i regelforenklingsarbejdet på skatteområdet blev der i 1988 i Skatteministeriet nedsat en overvågningsgruppe vedrørende virksomhedsordningen, hvis forslag på en række punkter er gennemført tidligere. Forslagene om forenkling af hæverækkefølgen, forenkling af reglerne om rentekorrektion og forenkling af reglerne om modregning af underskud m.v. er ligeledes baseret på overvågningsgruppens overvejelser.

Lovforslaget er et led i de løbende overvejelser om i så vidt omfang som muligt at forenkle skattereglerne og lempe virksomhedernes administrative byrder. Lovforslaget har været forelagt en række praktiskere og organisationer i Skatteministeriets sædvanlige høringsproces, samt Erhvervsministeriets testpanel. Der har været bred enighed om lovforslagets forenklingseffekt.

Gældende regler

Anvendelse af virksomhedsordningen forudsætter en regnskabsmæssig adskillelse af virksomhedens økonomi og den skattepligtiges private økonomi.

Ved virksomhedens start opgøres en indskudskonto, der udtrykker den samlede nettoværdi af de akti-

ver og passiver, den skattepligtige har skudt ind i virksomheden. I virksomheden indgår alle erhvervs-mæssige aktiver og passiver.

Har virksomheden *overskud*, fordeles dette overskud i et beregnet kapitalafkast og et resterende overskud. Kapitalafkast beskattes som kapitalindkomst. Det resterende overskud beskattes som personlig indkomst, når det hæves i virksomheden.

Den skattepligtige kan vælge helt eller delvist at lade det resterende overskud og den del af kapitalafkastet, der ikke vedrører finansielle aktiver, blive stående i virksomheden mod en foreløbig virksomhedsskat på pt. 34 pct. Det opsparede overskud med fradrag af den foreløbige virksomhedsskat posteres på konto for opsparet overskud. Beløb, der overføres fra konto for opsparet overskud til privatøkonomien, medregnes med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat ved opgørelsen af den personlige indkomst. Den foreløbige virksomhedsskat kan modregnes i den skattepligtiges og en eventuel ægtefælles skat for det pågældende år og de 5 efterfølgende år, men kan ikke udbetales kontant.

Overførsel af værdier fra privatøkonomien til virksomheden anses for indskud i virksomheden. Den skattepligtige kan dog i stedet for at foretage indskud i virksomheden overføre kontante beløb fra privatøkonomien til virksomheden, der bogføres på en uforrentet *mellemregningskonto*.

Overførsel af værdier fra virksomheden til privatøkonomien anses for at være foretaget i en bestemt rækkefølge »*hæverækkefølgen*«. Beløb eller værdier, der overføres fra mellemregningskontoen til privatøkonomien, anses ikke for overførsel i hæverækkefølgen. Men såfremt indestændet på mellemregningskontoen bliver negativ skal beløbet udlignes ved en overførsel i hæverækkefølgen.

Ved negativ indskudskonto ultimo et indkomstår og ved hævning og indskud i samme indkomstår kan opnås fuldt skattefradrag for private renteudgifter. For at modvirke dette beregnes en såkaldt *rentekor-*

rektion. Virksomhedens indkomst forhøjes med rentekorrektionsbeløbet. Et tilsvarende beløb anses for overført til den skattepligtige efter kapitalafkast, dvs. som personlig indkomst. Den skattepligtiges kapitalindkomst nedsættes med et tilsvarende beløb.

Giver virksomheden *underskud* modregnes dette i eventuelt opsparet virksomhedsoverskud og – efter en særlig rækkefølge – i den skattepligtiges og en eventuel ægtefælles øvrige indkomster eller fremføres. Modregning af underskud i opsparet virksomhedsoverskud sker ikke i virksomhedens regnskab, men ved den skattepligtiges opgørelse af den personlige indkomst. Dette medfører, at der fra konto for opsparet overskud skal hæves et beløb svarende til 66 pct. af årets underskud. Overførslen af beløbet sker i hæverækkefølgen.

Lovforslaget

Forenkling af hæverækkefølgen

I forbindelse med forslaget om forenkling af reglerne om rentekorrektion, jf. nedenfor, foreslås bl. a., at *rentekorrektion* ikke længere skal indgå i virksomhedens overskud, og derfor ikke længere skal anses for hævet.

Herudover foreslås, at *beløb, der overføres til medarbejdende ægtefælle*, kan tages ud af hæverækkefølgen. Beløbet, der efter de gældende regler kan hæves uden beskatning hos den skattepligtige, kan i stedet, hvis reglerne om den særlige mellemregningskonto anvendes, bogføres på mellemregningskontoen, hvorfra det kan overføres til den medarbejdende ægtefælle.

Gældende regler, mellemregningskonto anvendes ikke:

Overskud før fradrag af refusioner og beløb overført til medarbejdende ægtefælle	533.333 kr.
Overskudsdisponering:	
Virksomhedsoverskud incl. rentekorrektion	533.333 kr.
	Hæve-
	rækkefølge
Refusion af omkostninger	15.000 kr. – 15.000 kr.
Medarbejdende ægtefælle	150.000 kr. –150.000 kr.
Virksomhedsskat	113.333 kr.*
Hensat til senere faktisk hævning primo	30.000 kr.
Kapitalafkast	25.000 kr. – 25.000 kr.
Rentekorrektionsbeløb	10.000 kr. – 10.000 kr.
	343.333 kr. 333.333 kr.

* Virksomhedsskatten udgør 34 pct af overskuddet efter fradrag af overførslerne i hæverækkefølgen vedrørende refusioner, medarbejdende ægtefælle, kapitalafkast og rentekorrektion, 333.333 kr., eller 113.333 kr.

Lovforslaget, mellemregningskonto anvendes:

Virksomhedsoverskud excl. rentekorrektion	523.333 kr.	
	Mellem-	Hæve-
	regning	rækkefølge
Refusioner	15.000 kr.	– 15.000 kr.
Medarbejdende ægtefælle	150.000 kr.	–150.000 kr.
Virksomhedsskat	113.333 kr.	
Hensat primo	30.000 kr.	
Kapitalafkast	25.000 kr. – 25.000 kr.	
	165.000 kr. 168.333 kr. 333.333 kr.	

Forenkling af reglerne om rentekorrektion

Det foreslås at foretage rentekorrektionen direkte hos den skattepligtige uden at lade dette berøre overskudsdisponeringen i virksomheden. Dette skal ske ved at forhøje den skattepligtiges personlige indkomst med rentekorrektionsbeløbet og fradrage et tilsvarende beløb i kapitalindkomsten.

Samtidig opnås der en forenkling ved, at rentekorrektionsbeløbet tages ud af hæverækkefølgen.

Rentekorrektion kan efter de gældende regler være kapitalindkomst, hvis virksomhedens overskud er mindre end det beregnede kapitalafkast. I disse tilfælde vil de ændrede regler indebære en skærpelse. Til gengæld kan rentekorrektion efter de gældende regler bevirke, at indskudskontoen bliver yderligere negativ, således at grundlaget for beregning af rentekorrektion i det efterfølgende år vokser. I disse tilfælde vil de ændrede regler indebære en lempelse.

Efter de gældende regler beregnes rentekorrektionen på grundlag af den negative saldo på indskudskontoen ved indkomstårets udløb. Dette kan medføre, at der kan opnås fuld fradragsret for renter af privat gæld. I hidtidig praksis er visse overførsler af gældsposter frem og tilbage mellem virksomheden og privatøkonomien blevet imødegået med ligningsmæssige korrektioner baseret på, at transaktionerne måtte anses som proformatransaktioner.

For at undgå ligningsmæssige korrektioner, der volder administrative vanskeligheder foreslås i stedet, at rentekorrektionen beregnes på grundlag af den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved begyndelsen af indkomståret eller ved udløbet af indkomståret. Rentekorrektionsbeløbet kan dog ikke overstige afkastsatsen ganget med det talmæssigt største negative afkastgrundlag.

Forenkling af reglerne om modregning af underskud

Det foreslås, at virksomhedsunderskud, der ikke kan modregnes i opsparet overskud fra tidligere år, modregnes i kapitalindkomst og personlige indkomst efter de almindelige regler i personskatteloven, dvs. uden for virksomhedsordningen. Underskuddet berører således ikke virksomhedsejersens skattemæssige forhold i privatøkonomien, fordi der ikke som efter de gældende regler skal foretages en tvangshævning.

De foreslåede regler indebærer, at der bliver et underskud mindre at holde styr på.

De foreslåede regler betyder også, at der ikke kan ske fremførsel af underskud inden for virksomhedsordningen. De foreslåede regler kan i visse tilfælde

medføre forøget topskat, fordi underskuddet først skal modregnes i senere års positive kapitalindkomst stedet for senere års virksomhedsoverskud.

Den virksomhedsskat, der er betalt vedrørende den modregnede opsparing, skal efter forslaget refunderes af skattemyndighederne ved, at beløbet modregnes i den skattepligtiges slutskat eller udbetales kontant.

Afskaffelse af 25 pct.-tillægget

Ved skattefri omdannelse af en virksomhed i virksomhedsordningen kan den skattepligtige vælge at lade indestående på konto for opsparet overskud indgå i omdannelsen. I så fald nedsættes anskaffelsessummen for de aktier, som vedkommende modtager i forbindelse med omdannelsen, med et beløb svarende til indestændet med et tillæg på 25 pct. Det vil sige, at fortjenesten ved et senere salg af aktierne bliver tilsvarende større.

Med en virksomhedsskat på 34 pct. og med 25 pct.-tillægget udgør den samlede beskatning af opsparet overskud, der indgår i virksomhedsomdannelsen, 67 pct. Afskaffes 25 pct.-tillægget bliver beskatningen på 60, 4 pct. Denne beskatning skal sammenlignes med højeste marginalskat for personlig indkomst incl. arbejdsmarkedsbidrag, der for indkomståret 1996 er på 65,3 pct, for indkomståret 1997 på 63, 8 pct. og for indkomståret 1998 på 62,0 pct. Det foreslås på denne baggrund at afskaffe 25 pct.-tillægget med virkning for omdannelser, der finder sted med åbningsstatus den 1. dag i indkomståret 1997 eller senere.

Andre forenklinger

Det foreslås at afskaffe Ligningsrådets bemyndigelse til at tillade, at andre aktiver end faste ejendomme og biler, der anvendes både privat og erhvervs-mæssigt, indgår i virksomhedsordningen. Der har ikke vist sig behov for bestemmelsen.

Det foreslås at afskaffe reglen om, at hvis ægtefæller driver hver sin virksomhed, skal begge anvende virksomhedsskattelovens regler. Reglen er et værn mod spekulation i formueskatteområdet, og den er overflødig efter formueskattens afskaffelse.

Ændring af reglerne om hævnning af opsparet overskud ved delafståelse

Ved afståelse af en del af en erhvervsvirksomhed kan den skattepligtige vælge at overføre et beløb, der højst svarer til det kontante nettovederlag fra indskudskontoen til mellemregningskontoen. Overførslen sker uden om hæverækkefølgen. I så fald skal der for samme indkomstår ske beskatning som per-

sonlig indkomst af en forholdsmæssig del af det opsparede overskud. Spørgsmålet, hvorvidt denne hævnning af opspareret overskud sker i hæverækkefølgen, har givet anledning til fortolkningsspørgsmål. Bl.a. på baggrund heraf foreslås reglerne ændret, således at hævnning af opspareret overskud ved delafståelse ikke skal ske i hæverækkefølge. Samtidig foreslås, at der ikke kan foretages opsparing af den del af overskuddet i salgsåret, der forholdsmæssigt kan henføres til den afståede virksomhed.

Forenkling af kapitalafkastordningen

Det foreslås, at det skal være muligt at foretage kontant udbetaling af resterende konjunkturudligningsskat. Forslaget er parallelt med forslaget om kontant udbetaling af resterende virksomhedsskat. En gennemførelse af forslaget vil indebære en forenkling, idet der ikke bliver nogen resterende konjunkturudligningsskat at holde styr på.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om, at rentekorrektion direkte skal ske i ejerens økonomi, indebærer, at beløbet altid vil blive beskattet som personlig indkomst, mens det i dag beskattes som kapitalindkomst, når virksomhedens overskud er mindre end det beregnede kapitalafkast. Herved fremkommer der et begrænset merprovenu. Det er ikke muligt at skønne nærmere herover.

Endvidere fremkommer der et merprovenu som følge af forslaget om, at uudnyttede underskud ikke længere skal fremføres indenfor virksomhedsdelen, men efter personskattelovens regler, idet den personlige indkomst forøges, når underskuddet først skal modregnes i positiv nettokapitalindkomst i stedet for i virksomhedsoverskud. Dette indebærer endvidere, at arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget forøges. Til gengæld øges muligheden for at foretage virksomhedsopsparing til 34 pct.s beskatning. Der er ikke holdepunkter for en nærmere angivelse af merprovenuets størrelse.

Den foreslåede ophævelse af reglen om, at modregning af virksomhedsskat skal ske i slutskat, vil medføre, at et beløb på skønsmæssigt 10 – 15 mill. kr. årligt, som efter gældende regler fremføres til modregning i senere år, fremover vil blive udbetalt løbende fra med indkomståret 1997. Hertil kommer, at virksomhedsskat fra tidligere år, som endnu ikke er modregnet i slutskat, vil blive udbetalt i 1998 i forbindelse med årsopgørelsen for 1997. Det drejer sig formentlig ligeledes om et beløb i størrelsesordenen 10 – 15 mill. kr. Den fremrykkede udbetaling vil medføre et likviditets- og rentetab for det offentlige. Kun i de sjældne tilfælde, hvor der ikke ville kunne

ske modregning i slutskat indenfor 5 års fristen, indebærer forslaget et egentligt provenutab.

Afskaffelsen af 25 pct.s tillægget til konto for opspareret overskud ved skattefri virksomhedsomdannelselse vil på længere sigt medføre et provenutab i takt med, at de modtagne aktier afstås. Det er ikke muligt at skønne nærmere over størrelsen heraf.

Forslaget har virkning fra og med indkomståret 1997, men vil først have betydning for skattebetalingerne fra og med finansåret 1998. Alt i alt skønnes forslaget på kort sigt at medføre et begrænset merprovenu, mens det på længere sigt skønnes at være nogenlunde provenuneutralt. I finansåret 1998 vil der desuden skulle ske en engangsudbetaling af størrelsesordenen 10 – 15 mill. kr. af overskydende virksomhedsskat fra tidligere år.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil medføre en likviditetslettelse for selvstændige med underskud i kraft af forslaget om udbetaling af overskydende virksomhedsskat, mens det for andre selvstændige vil medføre en mindre skatteforøgelse.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel. De virksomheder, der berøres af lovændringen, vurderer, at lovforslaget vil føre til en mindre reduktion af virksomhedernes administrative byrder eller udgifter til revisorassistance. Flere virksomheder fremhæver dog, at loven kan medføre engangsomkostninger i forbindelse med implementeringen. Det har ikke været muligt for virksomhederne at kvantificere virkningernes størrelse.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 7 mill. kr. i 1997 til edb-udvikling. Derudover skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for hverken staten eller kommunerne.

Miljømæssige og EU-retlige aspekter

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige eller EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3, kan aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål – når bortses fra visse faste ejendomme og biler – ikke indgå i den selvstændige erhvervs-

virksomhed, der anvender virksomhedsordningen. Ligningsrådet kan tillade, at andre aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår i den selvstændige erhvervsvirksomhed.

Efter forslaget ophæves bestemmelsen om, at Ligningsrådet kan tillade, at andre aktiver (end fast ejendom og biler), der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår i den selvstændige virksomhed, idet der ikke har vist sig behov for bestemmelsen. Der har siden virksomhedsskattelovens ikrafttræden kun været 4 ansøgninger til Ligningsrådet, hvoraf kun én er imødekommet.

Til nr. 2

Efter forslaget ophæves reglen om, at ægtefæller, der driver hver sin virksomhed, begge skal anvende virksomhedsskattelovens regler. Reglen er indsat for at imødegå spekulation i reglerne om et formueskatteeft. Disse regler ophæves fra og med indkomståret 1997 ved formueskattens afskaffelse.

Herefter kan ægtefæller, der driver hver sin virksomhed, frit og uafhængig af hinanden vælge, om de vil anvende virksomhedsskattelovens regler, det vil sige virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen, eller personskattelovens regler.

Til nr. 3

Efter praksis overføres beløb til dækning af driftsomkostninger, som den skattepligtige har afholdt for virksomheden, og refusion af beløb, som den skattepligtige har lagt ud for virksomheden, til den skattepligtige i den »udvidede« hævverækkefølge. Anvendes reglerne om mellemregningskonto, overføres beløb til dækning af driftsomkostninger og refusioner uden om hævverækkefølgen.

Denne valgfrihed er i overensstemmelse med bemærkningerne til virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 4, men fremgår ikke af den gældende affattelse af lovteksten. Det foreslås derfor at ændre lovteksten således, at valgfriheden kommer til at fremgå heraf.

Til nr. 4

I forbindelse med forslaget om forenkling af hævverækkefølgen foreslås det, at beløb, der overføres til medarbejdende ægtefælle, kan tages ud af hævverækkefølgen. Beløbet, der efter de gældende regler kan hævves uden beskatning hos den skattepligtige, kan i stedet, hvis reglerne om mellemregningskonto anvendes, bogføres på mellemregningskontoen, hvorfra det kan overføres til den medarbejdende ægtefælle.

Beløb, der overføres til beskatning hos en medarbejdende ægtefælle, posteres på mellemregnings-

kontoen i forbindelse med udarbejdelsen af regnskabet for det pågældende indkomstår, men posteringen har virkning fra indkomstårets begyndelse. Såfremt indestående på mellemregningskontoen på noget tidspunkt bliver negativ, skal beløbet udlignes ved en overførsel i hævverækkefølgen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 3. Der skal alene ske udligning ved en overførsel i hævverækkefølgen, såfremt mellemregningskontoen er negativ efter reguleringer med virkning fra indkomstårets begyndelse, der foretages i forbindelse med regnskabsafslutningen for det pågældende indkomstår.

Til nr. 5

Det beløb, der opspares af overskuddet med fradrag af virksomhedsskatten, indgår på konto for opsparet overskud, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2. Indestående på konto for opsparet overskud er således et nettobeløb. Når den skattepligtige senere hæver det opsparede overskud, skal bruttobeløbet, dvs. både beløbet, der fragår på kontoen, og det tilsvarende beløb, der tidligere er betalt i virksomhedsskat, medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst. I det indkomstår, hvor et opsparet overskudsbeløb hævves og dermed medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst, fragår virksomhedsskatten i den beregnede slutskat, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 1. og 2. pkt. Den endelige beskatning af et opsparet overskud sker således først i det indkomstår, hvor beløbet overføres fra virksomheden til den skattepligtige.

Virksomhedsskatten af overført opsparet overskud kan overstige årets slutskat med tillæg af eventuelt overført restskat m.v. Efter forslaget udbetales forskelsbeløbet kontant – i modsætning til de gældende regler, hvorefter beløbet fradrages i en eventuel ægtefælles slutskat m.v. og derefter fremføres til fradrag i den beregnede slutskat m.v. for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår, men ikke kan udbetales kontant. Herved opnås en forenkling.

I det omfang den skattepligtige har foretaget opsparring i virksomheden, vil forslaget have samme virkning som carry-back. Hvis f.eks. et virksomhedsoverskud på 100.000 kr. er blevet sparet op i år 1 mod betaling af en virksomhedsskat på 34.000 kr., vil et underskud på 100.000 kr. i det efterfølgende år bevirke, at den skattepligtige får tilbagebetalt virksomhedsskatten kontant, hvis beløbet ikke kan modregnes i andre personlige skatter.

Til nr. 6

Stk. 1

Det foreslås at ændre rentekorrektionsreglerne, således at selve lovteksten forhindrer spekulation ved overførsel af privat gæld mellem virksomheden og privatøkonomien.

Dette kan f.eks. være tilfældet ved overførsel af gæld fra privatøkonomien til virksomheden (hævning) lige før indkomstårets udløb og tilbageførsel af gælden (indskud) lige inden udløbet af det efterfølgende år. For det første indkomstår begrænses rentekorrektionen til de faktiske renteudgifter, dvs. 0 kr. vedrørende den flyttede gæld, fordi gælden anses for overført med virkning fra indkomstårets udløb. For det andet indkomstår opstår heller ingen rentekorrektion, fordi rentekorrektionen beregnes på grundlag af indestående på indskudskontoen ved indkomstårets udløb, uanset at der umiddelbar forinden kan være foretaget et indskud (tilbageførsel af gælden til privatøkonomien), der reducerer eller fjerner et negativt indestående. Et tilsvarende resultat kan opnås ved påbegyndelse af virksomhedsordningen med en negativ indskudskonto, når gælden overføres til privatøkonomien inden indkomstårets udløb. Transaktionerne er ikke omfattet af værnsreglen i den gældende § 11, stk. 2, om rentekorrektion ved hævning og indskud af lige store beløb, fordi bestemmelsen kun omfatter hævning og indskud foretaget i *samme* indkomstår.

De gældende regler kan medføre, at der kan opnås fuld fradragsret for renter af privat gæld. I hidtidig praksis er sådanne transaktioner blevet imødegået med ligningsmæssige korrektioner baseret på, at overførslerne af gældsposterne frem og tilbage mellem virksomheden og privatøkonomien måtte anses som proformatransaktioner.

For at undgå ligningsmæssige korrektioner, der volder administrative vanskeligheder foreslås i stedet, at rentekorrektionen beregnes på grundlag af den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller for efterfølgende indkomstår, ved begyndelsen af indkomståret eller udløbet af indkomståret. Rentekorrektionsbeløbet kan dog ikke overstige afkastsatsen ganget med det talmæssigt største negative afkastgrundlag. Rentekorrektionsbeløbet kan fortsat ikke overstige virksomhedens samlede faktiske nettofinansieringsudgifter.

Forslaget vil bevirke, at ligningsmyndighederne ikke behøver at foretage en vurdering af de gældsposter, der indgår i virksomheden, bortset fra de tilfæl-

de hvor den skattepligtige anmoder om nulstilling af indskudskontoen

Stk. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 11, stk. 2.

Stk. 3

Det foreslås, at rentekorrektionen tages ud af virksomhedens indkomstopgørelse, overskudsdisponering og hæverækkefølge.

Efter de gældende regler forhøjes virksomhedens skattepligtige indkomst med rentekorrektionsbeløbet, der anses for overført til den skattepligtige efter kapitalafkast, jf. de gældende regler i § 11, stk. 3. Et tilsvarende beløb fradrages herefter i kapitalindkomsten. Dette indebærer, at virksomhedens indkomst og overskudsdisponering skal foretages to gange, hvis der skal foretages rentekorrektion. Det foreslås derfor, at rentekorrektionen foretages i privatøkonomien uden at lade dette berøre overskudsdisponeringen. Dette kan ske ved direkte at forhøje den personlige indkomst med rentekorrektionsbeløbet og fradrage tilsvarende beløb i kapitalindkomsten.

Rentekorrektion kan efter de gældende regler være kapitalindkomst, hvis virksomhedens overskud er mindre end det beregnede kapitalafkast. I disse tilfælde vil de ændrede regler indebære en skærpelse. Til gengæld kan rentekorrektion efter de gældende regler bevirke, at indskudskontoen bliver yderligere negativ, således at grundlaget for beregning af rentekorrektion i det efterfølgende år vokser. I disse tilfælde vil de ændrede regler indebære en lempelse.

Til nr. 7

Efter forslaget forenkles reglerne om underskud.

Efter de gældende regler modregnes underskud i virksomheden i denne rækkefølge:

- 1) Personlig indkomst, der stammer fra overført opsparat overskud.
- 2) Positiv kapitalindkomst (netto) – er den skattepligtige gift, da i ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst.
- 3) Personlig indkomst fra andre indkomstkilder. Underskud, der ikke kan rummes i den skattepligtiges personlige indkomst, overføres til fradrag i en eventuel ægtefælles personlige indkomst.
- 4) Resterende underskud fremføres til fradrag i virksomhedsoverskud inden for de efterfølgende 5 indkomstår. Underskud kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i

årets virksomhedsindkomst eller i indkomst som nævnt under pkt. 2 og 3.

Når et underskud efter gældende regler skal modregnes i et opsparret overskud, sker det ikke i virksomhedens regnskab, men ved opgørelsen af den skattepligtiges personlige indkomst uden for virksomhedsordningen. Der overføres et beløb, der i hæverækkefølgen hæves på konto for opsparret overskud svarende til 66 pct. af årets underskud. Dette beløb samt den dertil hørende virksomhedsskat overføres til beskatning som personlig indkomst. Årets underskud modregnes i denne personlige indkomst. Der er således tale om en tvungen overførsel af opsparret overskud. Er beløbet ikke faktisk overført, anses beløbet for hensat til senere hævning.

Stk. 1

Efter forslaget forenkles underskudsmodregningen ved, at indkomstårets underskud modregnes inden for virksomhedsordningen, hvis der er opsparret overskud fra tidligere indkomstår. Dette sker ved, at opsparret overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af virksomhedsindkomsten således, at det samlede beløb modsvarer indkomstårets underskud.

Den virksomhedsskat, der er betalt af det indtægtsførte opsparrede overskud fra tidligere indkomstår, refunderes fra skattemyndighederne ved modregning i den skattepligtiges slutskatter eller ved kontant udbetaling.

Stk. 2

Efter forslaget skal resterende underskud, der ikke kan modregnes i opsparret overskud, modregnes i den skattepligtiges kapitalindkomst. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, fradrages underskuddet med et beløb svarende til ægtefællernes samlede kapitalindkomst. Dette gælder i modsætning til de nugældende regler også, selv om den skattepligtiges kapitalindkomst herved bliver negativ. Herved opnås, at der kan foretages en samlet opgørelse af den skattepligtiges indkomstforhold som følge af virksomhedsordningen inden der skal foretages overførsel af underskud til en ægtefælle. Et eventuel underskud i kapitalindkomsten kan udlignes ved overførsel til ægtefællen efter de almindelige regler i personskatteloven.

Stk. 3

Et resterende underskud, der ikke modregnes i den skattepligtiges kapitalindkomst, modregnes i den skattepligtiges personlige indkomst. Dette gæl-

der også selv om den personlige indkomst herved bliver negativ. Herefter overføres underskuddet til en eventuel samlevende ægtefælle eller fremføres til senere indkomstår uden for virksomhedsordningen efter personskattelovens almindelige regler, dvs. først i kapitalindkomst og herefter i personlig indkomst. Der vil således ikke kunne ske fremførsel inden for virksomhedsordningen. Forslaget medfører herved, at der bliver et underskud mindre at holde styr på.

Forslaget indebærer endvidere, at der ikke ved akkord skal foretages særskilt reduktion af fremførselsberettiget virksomhedsunderskud fra tidligere indkomstår, jf. reglerne i virksomhedsskattelovens § 13, stk. 7-8.

De foreslåede regler betyder, at virksomhedens underskud skal modregnes på følgende måde og i denne rækkefølge:

- 1) Opsparret overskud med tillæg af den dertil hørende virksomhedsskat. Modregningen sker i virksomhedens regnskab.
- 2) Positiv kapitalindkomst (netto) – er den skattepligtige gift, da i ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst, selv om den skattepligtiges kapitalindkomst herved bliver negativ.
- 3) Personlig indkomst fra andre indkomstkilder, uanset om den personlige indkomst herved bliver negativ – er den skattepligtige gift, overføres underskuddet til modregning i ægtefællens personlige indkomst.
- 4) Resterende underskud fremføres til modregning uden for virksomhedsordningen inden for de efterfølgende 5 indkomstår efter personskattelovens almindelige regler, dvs. først i kapitalindkomst og herefter i personlig indkomst.

Forslaget kan i visse tilfælde medføre forøget topskat, fordi underskuddet først skal modregnes i senere års positive kapitalindkomst i stedet for senere års virksomhedsoverskud. På den anden side vil den skattepligtige kunne vælge at opsparre efterfølgende års virksomhedsoverskud og samtidig fremføre underskuddet udenfor virksomhedsordningen til modregning i lønindkomst eller overføre underskuddet til ægtefællen.

Stk. 4

I forslaget præciseres det, at når der efter virksomhedsskatteloven overføres underskud til modregning i kapitalindkomst eller personlig indkomst uden for virksomhedsordningen, modregnes samtidig et tilsvarende beløb i den skattepligtige indkomst. Efter personskatteloven opgøres indkomstarterne særskilt, og kapitalindkomst og personlig indkomst har alene betydning for mellemskat og topskat. Modreg-

ningen af virksomhedsunderskud har tillige virkning for bundskat og de kommunale skatter.

Til nr. 8

Virksomhedsskattelovens regler om beskatning ved hel eller delvis afståelse af en virksomhed fik deres nuværende affattelse ved lov nr. 1030 af 19. december 1992.

Efter de gældende regler behandles – hvis den skattepligtige driver flere virksomheder – samtlige virksomheder som én virksomhed ved anvendelsen af virksomhedsordningen. Der er således kun én indskudskonto, én konto for opsparet overskud, én hæverækkefølge for samtlige virksomheder.

Den skattepligtige, der afstår sin virksomhed/alle sine virksomheder skal medregne indestående på konto for opsparet overskud til den personlige indkomst i afståelsesåret. Hvis den regnskabsmæssige opdeling af den samlede økonomi i en virksomhedsøkonomi og en privatøkonomi opretholdes i hele det indkomstår, hvori afståelsen finder sted, kan virksomhedsordningen anvendes til og med udløbet af indkomståret. I så fald indgår salgssummen i virksomhedsordningen. Indestående på konto for opsparet overskud medregnes til den personlige indkomst i det efterfølgende indkomstår. Den skattepligtige kan således vælge, at konto for opsparet overskud først skal beskattes det efterfølgende indkomstår, men kan i så fald ikke få virksomhedens midler frigjort til privatområdet uden om hæverækkefølgen.

Ved afståelse af én af flere virksomheder, en virksomhed, der er udskilt fra den bestående virksomhed, eller en ideel andel af en virksomhed, indgår salgssummen i virksomhedsordningen. Opgørelsen af overskud og overførsler sker under ét for hele indkomståret for både den afståede virksomhed og den resterende virksomhed. (§ 15, stk. 3.)

Den skattepligtige kan i disse tilfælde med virkning fra begyndelsen af salgsåret vælge at overføre et beløb, der højst svarer til det kontante nettovederlag fra indskudskontoen til mellemregningskontoen. Overførslen sker uden om hæverækkefølgen. (§ 15 a, stk. 1.)

Hvis den skattepligtige overfører et beløb til mellemregningskontoen, skal der for samme indkomstår ske beskatning som personlig indkomst af en forholdsmæssig del af det opsparede overskud. Hævningen af den forholdsmæssige del af det opsparede overskud sker i hæverækkefølgen. (§ 15 a, stk. 2.)

Reglerne i § 15 a, stk. 1 og 2, sikrer ifølge bemærkningerne (L 96, Folketinget 1992-93), at den skattepligtige ved delafståelse på skematisk vis får frigjort egenkapitalen i den afståede virksomhed uden om

hæverækkefølgen uden at hele det opsparede overskud fra samtlige virksomheder først skal hæves og beskattes som personlig indkomst. Dette svarer ifølge bemærkningerne nogenlunde til de gældende regler, hvor den skattepligtige ved salg af en af flere virksomheder alene bliver beskattet af konto for opsparet overskud i denne virksomhed.

Spørgsmålet, hvorvidt hævning af opsparet overskud i medfør af virksomhedsskattelovens § 15 a, stk. 2, er en hævning i hæverækkefølgen, har givet anledning til fortolkningsspørgsmål.

Bl. a. på denne baggrund foreslås § 15 a, stk. 2, ændret således, at hævningen af den forholdsmæssige del af det opsparede overskud ikke længere skal ske i hæverækkefølgen, men forud for hæverækkefølgen. Samtidig foreslås indført en bestemmelse om, at der ikke kan ske opsparring i afståelsesåret af den del af overskuddet, der forholdsmæssigt vedrører den afståede virksomhed. Der kan højst opsøres et beløb svarende til virksomhedens skattepligtige overskud (før fradrag af kapitalafkast) med fradrag af en forholdsmæssig del heraf. Den forholdsmæssige del beregnes på samme måde som den forholdsmæssige del af det opsparede overskud. Det vil sige efter forholdet mellem det overførte beløb og kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for salgsåret. Det beløb, der herefter højst kan opsøres, er yderligere begrænset dels af de faktiske hævninger, dels af reglen i § 4, hvorefter kapitalafkast af finansielle aktiver, bortset fra fordringer erhvervet ved varesalg og tjenesteydelser i forbindelse hermed, ikke kan opsøres.

Med forslaget kommer reglerne på skematisk vis så tæt som muligt på de regler, der var gældende før lovændringen i 1992 samtidig med, at reglerne kommer så tæt som muligt på de regler, der gælder ved salg af hele virksomheden.

Til nr. 9 og 10

Ved skattefri omdannelse efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse af en virksomhed i virksomhedsordningen kan den skattepligtige vælge at lade indestående på konto for opsparet overskud indgå i omdannelsen. Vælger dette nedsættes anskaffelsessummen for de aktier, som vedkommende modtager i forbindelse med omdannelsen, med et beløb svarende til indestændet med et tillæg på 25 pct. Dvs. at fortjenesten ved et senere salg af aktierne bliver tilsvarende større. Vælger den skattepligtige ikke at lade indestående på opsparingskontoen indgå i omdannelsen, beskattes indestændet med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat som personlig indkomst i omdannelsesåret.

Ved en skattefri virksomhedsomdannelse, hvor ikke alle aktiver og passiver i virksomhedsordningen overføres til selskabet, nedsættes aktierens anskaffelsessum med en forholdsmæssig del af det opsparede overskud med et tillæg på 25 pct. Nedsættes aktierens anskaffelsessum ikke, medregnes den forholdsmæssige andel af indestående på konto for opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst i omdannelsesåret.

Tillægget på 25 pct. blev indført ved lov nr. 344 af 14. maj 1992 for at sikre, at beskatningen af det opsparede overskud ved salg af aktier var rimelig også efter at virksomhedsskatten blev nedsat fra 50 pct. til 34 pct.

Spørgsmålet om hvorvidt forudsætningerne for 25 pct.-reglen – bl.a. de tidligere hovedaktionærregler, hvor beskatningen kunne gå ned til 25 pct. – var ændrede på grund af skattereformens ændringer af aktieavancebeskatningen og nedsættelser af marginalbeskatningsprocenterne har været fremme flere gange.

I skatteministerens svar fra februar 1996 på spørgsmål S 1488 er der givet tilsagn om, at 25.-procenttillægget vil blive søgt ophævet med virkning enten fra indkomståret 1996 eller indkomståret 1997. Forslaget indfrier dette tilsagn.

Beskatningen af opsparet overskud, der indgår i virksomhedsomdannelsen, er med 25 pct.-tillægget på 67 pct. Med forslaget bliver beskatningen på 60, 4 pct. Denne beskatning skal sammenlignes med højeste marginalskat for personlig indkomst incl. arbejdsmarkedsbidrag, der for indkomståret 1996 er på 65,3 pct, for indkomståret 1997 på 63, 8 pct. og for indkomståret 1998 på 62,0 pct. Det vil sige, at differencen er på hhv. 4,9 pct., 3,4 pct. og 1,6 pct.

Det foreslås, at afskaffelsen af 25 pct.-tillægget skal have virkning for omdannelser, der foretages med åbningsstatus den 1. dag i indkomståret 1997 eller senere.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 2 om at ophæve ægtefællereglen i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 4.

Til nr. 12

Det beløb, der henlægges til konjunkturudligning med fradrag af konjunkturudligningsskatten, ind sættes på en bunden konto i et pengeinstitut, jf. virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 3. Indskuddet er således et nettobeløb. Når den skattepligtige senere hæver indskuddet, skal bruttobeløbet, d.v.s. ind-

skuddet og det tilsvarende beløb, der tidligere er betalt i konjunkturudligningsskat, medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst. I det indkomstår, hvor en henlæggelse til konjunkturudligning hæves og dermed medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst, fragår konjunkturudligningsskatten i den beregnede sluskskat, jf. virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 5. Den endelige beskatning af beløb, der henlægges til konjunkturudligning, sker således først i det indkomstår, hvor henlæggelsen hæves.

Konjunkturudligningsskatten af den hævede henlæggelse kan overstige årets sluskskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. Efter forslaget udbetales forskelsbeløbet kontant – i modsætning til de gældende regler, hvor beløbet fradrages i en eventuel ægtefælles sluskskat m.v. og derefter fremføres til fradrag i den beregnede sluskskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Herved opnås en forenkling. Forslaget er parallelt med forslaget i nr. 5 om kontant udbetaling af resterende virksomhedsskat.

I det omfang den skattepligtige har foretaget henlæggelse til konjunkturudligning, vil forslaget have samme virkning som carry-back. Hvis der f.eks. i år 1 er foretaget en henlæggelse på 100.000 kr. mod betaling af en konjunkturudligningsskat på 34.000 kr., vil et underskud på 100.000 kr. det efterfølgende år betvirke, at den skattepligtige får tilbagebetalt konjunkturudligningsskatten kontant, hvis beløbet ikke kan modregnes i andre skatter.

Til nr. 13

Efter de gældende regler i virksomhedsskattelovens § 22 b kan såvel fuldt som begrænset skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, foretage henlæggelse til konjunkturudligning. Efter § 22 b, stk. 7, 5. og 6. pkt., indebærer ophør af fuld skattepligt imidlertid genbeskatning af henlæggelsen, uanset om den skattepligtige efter ophøret af den fulde skattepligtige fortsætter med at være begrænset skattepligtig selvstændig erhvervsdrivende.

Bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at der ikke skal ske ophørsbeskatning, når den skattepligtige ved ophør af fuld skattepligt fortsætter som begrænset skattepligtig selvstændig erhvervsdrivende. I disse tilfælde skal der først ske ophørsbeskatning, når den begrænsede skattepligtige vedrørende virksomheden ophører. Efter virksomhedsskattelovens § 15 c gælder samme princip for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen.

Til § 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 13. Den foreslåede nye affattelse af arbejdsmarkedsbidragslovens § 10, stk. 2, 4. pkt., der bliver 3. pkt., indebærer, at bestemmelsen i lovens § 10, stk. 1, 2. pkt. vedrørende fremførsel af negativ personlig indkomst, når den erhvervsdrivende ikke anvender virksomhedsordningen, finder tilsvarende anvendelse, når den erhvervsdrivende anvender virksomhedsordningen. Hermed ligestilles erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, med erhvervsdrivende, der ikke anvender virksomhedsordningen.

Til § 3

Til nr. 1, 3, 4, 6 og 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, og den i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 5.

Til nr. 2 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 13.

Til nr. 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, og den i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede ændring af virksomhedsskattelovens § 22 b, stk. 5.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale dels om berigtigelse af en fejl, idet dagældende § 11, stk. 4, ved lov nr. 244 af 18. maj 1992 blev til § 11, stk. 3, dels om en redaktionel ændring i forbindelse med den i lovforslagets § 1, nr. 6, foretagne nyaffattelse af virksomhedsskattelovens § 11.

Til nr. 2-5

Personskattelovens § 13, stk. 2, indeholder regler for anvendelsen af en gift persons underskud i skattepligtig indkomst herunder adgangen til modregne underskud i ægtefællens indkomst og skatter.

Efter bestemmelsen skal ægtefæller, som er samlevede ved indkomstårets udløb, overføre underskud, som ikke kan modregnes i egen skattepligtig indkomst eller skatter, til modregning i ægtefællens skattepligtige indkomst og skatter.

Skattemyndighederne fortolkede bestemmelsen således, at indkomstårets underskud modregnes mellem ægtefællerne inden uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår fremføres. Ved fremførsel af uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår blev det ældste underskud modregnet først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrørte.

Landsskatteretten har ved en kendelse af 11. maj 1995 underkendt denne praksis i et tilfælde, hvor en skatteyder med positiv skattepligtig indkomst skulle modregne ægtefællens underskud i det aktuelle indkomstår, før skatteyderen kunne udnytte egne fremførselsberettigede underskud vedrørende tidligere indkomstår. Landsskatteretten fandt, at skatteyderen skulle opgøre indkomsten som en enlig og fremføre egne underskud vedrørende tidligere indkomstår til modregning, før der skulle ske overførsel af ægtefællens underskud i det aktuelle indkomstår. Derved opnåede skatteyderen, at underskud vedrørende tidligere indkomstår kunne udnyttes inden fristen på 5 år, jf. personskattelovens § 13.

I det konkrete tilfælde var Landsskatterettens princip om, at alle tidligere års underskud i egen skattepligtig indkomst skal modregnes, inden underskud overføres fra ægtefællen, til gunst for skatteyderen i forhold til den hidtidige praksis. Princippet kan imidlertid også være til ulempe for skatteyderen. Det gælder eksempelvis, hvis begge ægtefæller har positiv skattepligtig indkomst, og begge har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår. I så fald ville den tidligere praksis være fordelagtig, idet det ældste underskud skulle fremføres først, uanset hvilken ægtefælle det vedrørte.

En konsekvent gennemførelse af princippet i Landsskatterettens kendelse kan således både være til fordel og ulempe for skatteyder, men det er ikke muligt at afgøre, om princippet generelt er mere fordelagtigt end den hidtidige praksis.

Landsskatterettens kendelse vedrørte kun underskud i skattepligtig indkomst. Når der er tale om fremførsel af underskud i *personlig indkomst*, skal det fremførte underskud først modregnes i ægtefællens samlede positive kapitalindkomst, før der modregnes i egen positiv personlig indkomst. Tilsvarende skal ægtefællen med underskud i indkomståret først modregne i personlig indkomst hos den anden ægtefælle, før der kan modregnes i egen positiv kapitalindkomst.

I modsætning til underskud i skattepligtig indkomst er rækkefølgen for anvendelse af underskud i personlig indkomst hos indehaveren af underskuddet således afhængig af, om vedkommende er gift eller ugift. Derfor kan princippet om, at hver ægtefælle skal opgøre sin indkomst efter samme regler som ugifte, inden overførsel af underskud mellem ægtefællerne skal finde sted, ikke anvendes på underskud i personlig indkomst.

Med Landsskatterettens kendelse er der opstået en forskel mellem underskud i skattepligtig almindelig indkomst på den ene side og underskud i personlig indkomst på den anden side, for så vidt angår prioriteringen mellem egne uudnyttede underskud vedrørende tidligere indkomstår og ægtefællens underskud i det aktuelle indkomstår.

Landsskatterettens kendelse medfører endvidere, at det vil have betydning, hos hvem af ægtefællerne kapitalindkomsten placeres. Der brydes derved med princippet om, at der skal være neutralitet i beskattningen af ægtefællers kapitalindkomst.

På den baggrund foreslås det, at personskatteovens § 13, stk. 2, ændres, så den praksis, som skattemyndighederne anvendte før Landsskatterettens kendelse bliver gældende. Det vil sige, at ved modregning af underskud i skattepligtig indkomst mellem ægtefæller, skal underskud i indkomståret anvendes først. Derefter modregnes det ældste underskud vedrørende tidligere indkomstår, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.

Der foreslås endvidere en præcisering af personskatteovens § 13, stk. 4, så det fremgår direkte af lovteksten, at indkomstårets underskud i personlig indkomst modregnes før anvendelse af tidligere års uudnyttede underskud i personlig indkomst.

Til nr. 6, 7 og 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foretagne forenkling af reglerne om modregning af virksomhedsunderskud.

Til § 5 og § 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 7, foretagne ændring af virksomhedsskatteovens § 13, stk. 1.

Efter overgangsbestemmelsen i § 15 i lov nr. 217 af 10. april 1991 skal opsparet overskud fra før indkomståret 1991 hensættes på en særskilt konto for opsparet overskud. Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskatteovens § 13, stk. 1, anses overskud opsparet før indkomståret 1991 for hævet først. Der hæves

et beløb på kontoen svarende til halvdelen af underskuddet.

Tilsvarende bestemmes i overgangsbestemmelsen i § 5 i lov nr. 344 af 14. maj 1992, at opsparet overskud for indkomståret 1991 skal hensættes på en særskilt konto for opsparet overskud. Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskatteovens § 13, stk. 1, anses overskud opsparet for indkomståret 1991 for hævet forud for overskud opsparet for indkomståret 1992 eller senere. Der hæves et beløb på kontoen svarende til 62 pct. af underskuddet.

Til § 7

Det foreslås, at loven som hovedregel skal have virkning fra og med indkomståret 1997. Skattepligtige, hvis indkomstår 1997 er påbegyndt på fremsættelsesdagen, kan dog vælge først at anvende de nye regler om rentekorrektion og underskudsfremførsel fra og med indkomståret 1998.

Det foreslås, at ophævelsen af 25 pct.-tillægget ved skattefri omdannelse af virksomheder i virksomhedsordningen skal have virkning for omdannelser, der foretages med åbningsstatus den 1. dag i indkomståret 1997 eller senere. Dette gøres for at sikre, at skattepligtige med bagudforskuet regnskabsår, kalenderårsregnskab og fremadforskuet regnskabsår ligestilles med hensyn til regnskabsår, hvor ændringen har virkning. Omdannelse kan kun finde sted ved begyndelsen af et regnskabsår.

Efter lovforslagets § 1, nr. 7, skal underskud i virksomheden, der ikke kan rummes i opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat, eller i indkomst uden for virksomhedsordningen, fremføres uden for virksomhedsordningen efter personskatteovens almindelige regler. Virksomhedsunderskud, der ved udløbet af indkomståret 1996 – eller, hvor den skattepligtige vælger, at de foreslåede regler om rentekorrektion og underskud først skal have virkning fra og med indkomståret 1998, ved udløbet af indkomståret 1997 – skulle fremføres i virksomhedsordningen efter de hidtidige regler, fremføres derfor i den skattepligtige og den personlige indkomst efter personskatteovens regler.

Efter lovforslagets § 1, nr. 5, skal refunderet virksomhedsskat, der ikke kan rummes i slutskatten, udbetales kontant i stedet for som efter de hidtidige regler at blive fremført til modregning i slutskatten for de følgende 5 indkomstår. Ved opgørelsen af slutskatten for indkomståret 1997 – eller, hvor den skattepligtige vælger, at de foreslåede regler om rentekorrektion og underskud først skal have virkning fra og med indkomståret 1998, ved opgørelsen af

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

slutskatten for indkomståret 1998 – vil fremførselsberettiget virksomhedsskat efter de hidtidige regler blive modregnet i slutskatten og et eventuelt overskydende beløb vil blive udbetalt som overskydende skat efter reglerne herom.

Efter lovforslagets § 1, nr. 12, skal refunderet konjunkturudligningsskat, der ikke kan rummes i slutskatten, udbetales kontant i stedet for som efter de

hidtidige regler at blive fremført til modregning i slutskatten for de følgende 5 indkomstår. Ved opgørelsen af slutskatten for indkomståret 1997 vil fremførselsberettiget konjunkturudligningsskat efter de hidtidige regler blive modregnet i slutskatten og et eventuelt overskydende beløb vil blive udbetalt som overskydende skat efter reglerne herom.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 28. juli 1995 som ændret ved § 3 i lov nr. 488 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, 6. pkt., ophæves.

§ 1. ---

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom. Ejendomme, hvor der beregnes lejeværdi efter ligningslovens § 15 C, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, som ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, der benyttes både erhvervmæssigt og privat, kan indgå i virksomheden. Endvidere kan Ligningsrådet tillade, at andre aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, indgår i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse.

2. § 2, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

§ 2. ---

Stk. 4. Er den skattepligtige gift og samlevede med ægtefællen ved udgangen af det pågældende indkomstår, og driver ægtefællerne hver sin virksomhed, skal ægtefællen anvende reglerne i denne lov.

3. § 4 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Driftsomkostninger, som den skattepligtige har afholdt af private midler, kan bogføres på mellemregningskontoen.«.

§ 4 a. ---

Stk. 4. Driftsomkostninger, som den skattepligtige har afholdt af private midler, bogføres på mellemregningskontoen.

4. I § 4 a indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Beløb, der overføres til beskatning hos en medarbejdende ægtefælle, jf. § 12, kan hensættes på mellemregningskontoen med virkning fra indkomstårets begyndelse.«.

5. I § 10, stk. 3, ophæves 3. og 4. pkt. og i stedet indsættes som nyt pkt.:

»Virksomhedsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., udbetales kontant.«.

§ 10. ---

Stk. 3. Beløb, der overføres fra virksomhedens konto for opsparat overskud, medregnes med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den skattepligtiges personlige indkomst. Ved skatteberegningen for det indkomstår, hvor beløb overføres fra konto for opsparat overskud, fradrages den hertil svarende virksomhedsskat i den skattepligtiges slutskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. Er den skattepligtige gift og samle-

vende med ægtefællen ved udgangen af den pågældende indkomstår, skal en resterende virksomhedsskat fradrages i ægtefællens slutskat m.v. Virksomhedsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., fremføres til fradrag i den beregnede slutskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår.

6. § 11 affattes således:

»§ 11. Er saldoen på indskudskontoen negativ på det tidspunkt, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse, eller er saldoen på indskudskontoen negativ ved indkomstårets udløb, beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til afkastsatsen efter § 9 ganget med den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen efter § 9 ganget med det talmæssigt største negative afkastgrundlag på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan endvidere højst udgøre virksomhedens nettorenteudividger forhøjet med kurskab og nedsat med kursgevinster, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

Stk. 2. Overføres værdier til den skattepligtige efter § 5, og foretages i samme indkomstår indskud efter § 3, stk. 1, beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til kapitalafkastsatsen efter § 9 ganget med værdier overført efter § 5, stk. 1, nr. 5, og stk. 2. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen ganget med indskuddet efter § 3, stk. 1.

Stk. 3. Det samlede rentekorrektionsbeløb efter stk. 1 og 2 medregnes i den personlige indkomst og fradrages i kapitalindkomsten for det pågældende indkomstår.«.

§ 11. Er saldoen på indskudskontoen efter § 3 negativ, medregnes til virksomhedens indkomst for det pågældende indkomstår et beløb, der svarer til den negative saldo ganget med afkastsatsen efter § 9. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen ganget med det negative afkastgrundlag ved udgangen af ind-

komståret. Der skal endvidere højst medregnes et beløb svarende til virksomhedens nettorenteudividger med tillæg af kursgevinster og fradrag af kurskab, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

Stk. 2. Overføres værdier til den skattepligtige efter § 5, og foretages i samme indkomstår indskud efter § 3, stk. 1, medregnes et beløb til virksomhedens indkomst for det pågældende indkomstår. Beløbet udgør kapitalafkastsatsen efter § 9 ganget med værdier overført efter § 5, stk. 1, nr. 5, og stk. 2. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen ganget med indskuddet efter § 3, stk. 1.

Stk. 3. Beløb, der er opgjort efter stk. 1 og 2, anses for overført fra virksomheden til den skattepligtige efter overførsel af årets kapitalafkast, jf. § 5, stk. 1, nr. 3, litra a. Den skattepligtiges kapitalindkomst for det pågældende indkomstår nedsættes med beløbene.

7. § 13 affattes således:

»§ 13. Underskud i virksomhedsordningen modregnes i eventuelt opsparet overskud, der med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af virksomhedsindkomsten. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til 66 pct. af underskuddet. Den hertil svarende virksomhedsskat fradrages i den skattepligtiges slutskat m.v. eller udbetales kontant efter reglen i § 10, stk. 3.

Stk. 2. Underskud, der ikke kan rummes i opsparet overskud, fradrages i positiv kapitalindkomst. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, fradrages underskuddet med et beløb svarende til ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst, uanset om den skattepligtiges kapitalindkomst herefter bliver negativ.

Stk. 3. Underskud, der ikke kan rummes i indkomst som nævnt i stk. 2, fradrages i den skattepligtiges personlige indkomst, uanset om denne herefter bliver negativ.

Stk. 4. Beløb, der modregnes i kapitalindkomst og personlig indkomst efter stk. 2 og 3, fradrages tillige i den skattepligtige indkomst. Dette gælder uanset, om den skattepligtige indkomst herefter bliver negativ.

§ 13. Virksomhedens underskud i et indkomstår skal modregnes i personlig indkomst ved hævning af et eventuelt opsparet overskud. På konto for opsparet overskud skal

hæves et beløb svarende til 66 pct. af underskuddet. Den til det hævede beløb svarende virksomhedsskat fradrages i den skattepligtiges slutskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. En eventuel resterende virksomhedsskat overføres til ægtefællen, eller fremføres til følgende indkomstår efter reglen i § 10, stk. 3.

Stk. 2. Underskud, der ikke kan rummes i opsparet overskud, skal fradrages i positiv kapitalindkomst. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved udgangen af det pågældende indkomstår, skal underskud fradrages i ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst.

Stk. 3. Underskud, der ikke kan rummes i indkomst som nævnt i stk. 2, skal fradrages i personlig indkomst. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved udgangen af det pågældende indkomstår, skal underskud, der ikke kan rummes i den skattepligtiges personlige indkomst, fradrages i ægtefællens personlige indkomst.

Stk. 4. Et resterende underskud fremføres til fradrag i virksomhedsoverskud før beregning af kapitalafkast i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Underskud kan dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i et tidligere års almindelige indkomst. Reglerne i stk. 2-3 finder tilsvarende anvendelse i denne periode.

Stk. 5. Den skattepligtige kan i stedet for at fremføre et resterende underskud til de følgende indkomstår efter reglerne i stk. 4 fradrage underskuddet i sin og derefter i en eventuel ægtefælles aktieindkomst for samme indkomstår, jf. personskatteovens § 8 a, stk. 2 og 4. Et herefter resterende underskud fremføres efter reglerne i stk. 4.

Stk. 6. Virksomhedsunderskud, der er konstateret i et indkomstår, hvor virksomhedsordningen har været anvendt, skal fremføres efter reglerne i stk. 2-4, uanset den skattepligtige ikke anvender virksomhedsordningen i hele eller en del af 5 års perioden.

Stk. 7. Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord eller en gældssanering, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud i virksomhedsindkomsten fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættel-

sen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes, eller kendelse om gældssanering afsiges, og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1.-2. pkt., nedsættes tidligere års underskud før senere års underskud.

Stk. 8. Reglerne i stk. 7 finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).

8. I § 15 a, stk. 2, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved overførsel af den forholdsmæssige del af det opsparede overskud finder den § 5 nævnte rækkefølge ikke anvendelse. Overføres et beløb til mellemregningskontoen efter stk. 1, kan der for samme indkomstår højst opspares et beløb svarende til virksomhedens skattepligtige overskud med fradrag af en forholdsmæssig del heraf. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 15 a. ---

Stk. 2. Overføres beløb til mellemregningskontoen efter stk. 1, skal den skattepligtige i samme indkomstår medregne en forholdsmæssig del af indestående på konto for opsparet overskud ved udløbet af indkomståret forud for salgsåret med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst, jf. § 10, stk. 3. Den forholdsmæssige del af det opsparede overskud beregnes efter forholdet mellem det overførte beløb og kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for salgsåret.

9. § 16, 2. pkt., ophæves.

§ 16. Ved omdannelse af virksomheden til selskab efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse kan indestående på konto for opsparet overskud nedsætte den skattemæssige værdi af aktiver og passiver ved opgørelsen efter § 4 i virksomhedsomdannelsesloven. Værdien nedsættes med det opsparede overskud med et tillæg på 25 pct. Nedsættes aktiernes anskaffelsessum, bliver virksomhedsskatten endelig. Nedsættes aktiernes anskaffelsessum ikke, medregnes indestående på konto for opsparet overskud med tillæg til den dertil svarende virksomhedsskat til den

personlige indkomst, jf. § 10, stk. 3, i omdannelsesåret.

10. § 16 a, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

§ 16 a. — — —

Stk. 3. Aktiernes anskaffelsessum kan nedsættes med en andel af indestående på konto for opsparet overskud ved udløbet af indkomståret forud for omdannelsesåret. Denne andel beregnes som forholdet mellem det efter stk. 2 overførte beløb og kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for omdannelsesåret. Denne andel forøges ved nedsættelsen med et tillæg på 25 pct. Nedsættes aktiernes anskaffelsessum ikke, medregnes den nævnte andel af indestående på konto for opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst, jf. § 10, stk. 3, i omdannelsesåret.

11. I § 22 a, stk. 1, ændres »stk. 4 og stk. 7« til: »og stk. 6«.

§ 22 a. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan i stedet for at anvende virksomhedsordningen efter afsnit I vælge at beregne et kapitalafkast af de erhvervsmæssige aktiver efter reglerne i dette afsnit. Kapitalafkastet fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten. § 2, stk. 2, 1.-3. pkt., stk. 4 og stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

12. I § 22 b, stk. 5, ophæves 2. og 3. pkt. og i stedet indsættes som nyt pkt.:

»Konjunkturudligningsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., udbetales kontant.«.

13. I § 22 b, stk. 7, ophæves 5. og 6. pkt., og i stedet indsættes:

»Såfremt den skattepligtige ophører med at være skattepligtig her i landet efter kildeskattelovens § 1, eller den skattepligtige bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsaftale, skal henlæggelserne medregnes til den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører. Dette gælder dog ikke, i det omfang den skattepligtige

fortsat er skattepligtig efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2 med hensyn til virksomhed med fast driftssted her i landet. Ophører skattepligten efter kildeskattelovens § 2 med hensyn til virksomhedsdriften, anvendes bestemmelsen i 5. pkt.«.

§ 22 b. — — —

Stk. 5. Ved skatteberegningen for det indkomstår, hvor henlæggelsen indtægtsføres, fradrages den til hævnningen svarende konjunkturudligningsskat i den skattepligtiges slutskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved udgangen af det pågældende indkomstår, skal en resterende konjunkturudligningsskat fradrages i ægtefællens slutskat m.v. Konjunkturudligningsskat, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., fremføres til fradrag i den beregnede slutskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår.

— — —

Stk. 7. Hvis den skattepligtige ophører med at anvende kapitalafkastordningen, skal foretagne henlæggelser indtægtsføres med virkning for det seneste indkomstår, hvor den skattepligtige har anvendt kapitalafkastordningen, jf. dog 4. pkt. Tilsvarende gælder for det indkomstår, hvori konkursdekret afsiges over den skattepligtige. Henlæggelserne medregnes ikke til konkursindkomsten. Hvis den skattepligtige i forbindelse med ophøret med at anvende kapitalafkastordningen overgår til anvendelse af virksomhedsordningen, anses beløbet på konjunkturudligningskontoen som indestående på konto for opsparet overskud. Såfremt den skattepligtige ophører med at være skattepligtig her til landet efter kildeskattelovens § 1, skal henlæggelserne medregnes til den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører. Tilsvarende gælder, når den skattepligtige ifølge en dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland får skattemæssigt hjemsted uden for Danmark. Hvis konjunkturudligningsordningen er anvendt ved udgangen af indkomståret forud for den skattepligtiges død, skal der foretages afsluttende ansættelse af afdødes indkomst for dødsåret. Selvangivelsen skal indsendes inden udløbet af fristerne i kildeskattelovens § 14, stk. 3.

— — —

§ 2

I lov om arbejdsmarkedsfonde, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 738 af 9. september 1995, som ændret ved § 3 i lov nr 344 af 6. maj 1996, fore- tages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, ophæves 3. pkt., og 4. pkt., der bliver 3. pkt., affattes således:

»Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende an- vendelse.«

§ 10. — — —

Stk. 2. For selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen i virk- somhedsskattelovens afsnit I, opgøres bi- dragsgrundlaget som summen af overførsel fra virksomheden til den skattepligtige hidrø- rende fra virksomhedens skattepligtige over- skud med fradrag af kapitalafkast efter virk- somhedsskattelovens § 5, stk. 1, nr. 3, litra a, og af overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den skattepligtige. Hvis den skattepligtige efter virksomhedsskattelovens § 23 a har valgt at medregne kapitalafkast som personlig ind- komst, nedsættes kapitalafkastet, der skal fra- drages efter 1. pkt., med det beløb, der skal medregnes som personlig indkomst. Hævning- er af opsparet overskud i medfør af virksom- hedsskattelovens § 13, stk. 1, indgår dog ikke i bidragsgrundlaget som opgjort efter 1. pkt. Stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 3

I lov om opkrævning af indkomst- og for- mueskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lov- bekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som ændret bl. a. ved § 3 i lov nr. 1104 af 20. decem- ber 1995 og som senest ændret ved §§ 3 og 8 i lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 1, ophæves 4. og 5. pkt., og 6. pkt., der bliver 4. pkt., affattes således:

»Afdødes negative skat af aktieindkomst kan overføres til den længstlevende ægtefælle efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.«

§ 29. Ved beskatning af en længstlevende ægtefælle, der har fået hele fællesboet udleve- ret til hensiddent i ustiftet bo, skal boets akti-

ver med hensyn til skattemæssige af- og ned- skrivninger samt til beskatning af fortjenester og fradrag for tab ved salg behandles, som om de var anskaffet af længstlevende til de tidspunkter og de beløb, hvortil de i sin tid er anskaffet, og eventuelle skattemæssige af- og nedskrivninger, som tidligere er foretaget, skal anses for foretaget af længstlevende. Er aktiver anskaffet af afdøde som led i hans nær- ringsvej eller i spekulationsøjemed, skal for- tjenester eller tab, som fremkommer ved salg af aktiverne foretaget af den længstlevende, medregnes ved opgørelsen af dennes skatte- pligtige indkomst i det omfang, fortjenesten eller tabet skulle have været medregnet ved opgørelsen af afdødes skattepligtige ind- komst, hvis salget var foretaget af ham. Un- derskud i afdødes indkomst kan overføres til fradrag i længstlevendes indkomst efter per- sonskattelovens og virksomhedsskattelovens regler. Resterende virksomhedsskat kan over- føres til den længstlevende ægtefælle efter § 10, stk. 3, i virksomhedsskatteloven. Reste- rende konjunkturudligningsskat kan overfø- res til den længstlevende ægtefælle efter § 22 b, stk. 5, i virksomhedsskatteloven. Tilsvaren- de gælder afdødes negative skat efter person- skattelovens § 8 a, stk. 5.

— — —

2. I § 31, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og virksom- hedsskatteloven«.

3. I § 31, stk. 1, ophæves 3. og 4. pkt., og 5. pkt., der bliver 3. pkt., affattes således:

»Afdødes negative skat af aktieindkomst kan overføres til den længstlevende ægtefælle efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.«

4. § 31, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 31. Hvis der efter § 14, stk. 2, foretages en afsluttende indkomstansættelse for afdøde, kan underskud i afdødes indkomst for de fem foregående indkomstår fradrages ved den af- sluttende ansættelse i overensstemmelse med reglerne i personskatteloven og virksomheds- skatteloven. Et herefter resterende underskud i skattepligtig indkomst kan fradrages i boets indkomst efter ligningslovens § 15. Resteren- de virksomhedsskat kan fradrages i boets skatter efter § 10, stk. 3, i virksomhedsskatte- loven. Resterende konjunkturudligningsskat kan fradrages i boets skatter efter § 22 b,

stk. 5, i virksomhedsskatteloven. Tilsvarende gælder afdødes negative skat efter personskattelovens § 8 a, stk. 5. Tidsrummet fra afslutningen af afdødes sidste normale indkomstår til afslutningen af boets første indkomstår anses for et indkomstår.

Stk. 2. Hvis den skattepligtige indkomst ved den afsluttende ansættelse udviser underskud, kan dette fradrages i overensstemmelse med ligningslovens regler i boets indkomst for det første indkomstår og om nødvendigt i boets indkomst for de følgende fire indkomstår. Stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

5. I § 32, stk. 2, 1. pkt., udgår: »og virksomhedsskattelovens«.

6. I § 32, stk. 2, 5. pkt., ændres »§ 31, stk. 1, 3.-5. pkt.,« til: »§ 31, stk. 1, 3. pkt.,«.

7. I § 32, stk. 3, 4. pkt., ændres »§ 31, stk. 1, 3.-5. pkt.,« til: »§ 31, stk. 1, 3. pkt.,«.

§ 32. ---

Stk. 2. Underskud i længstlevendes skattepligtige indkomst for de fem sidste indkomstår, inden skiftebegæringen imødekommes, kan, i det omfang det ikke kan udnyttes fuldt ud ved overførsel til længstlevendes senere indkomstår efter personsskattelovens og virksomhedsskattelovens regler, fradrages i boets skattepligtige indkomst for de samme indkomstår. For hvert af disse senere indkomstår skal underskuddet dog først søges fradraget i længstlevendes indkomst. I det omfang underskuddet derefter kan udnyttes ved fradrag i boets indkomst, kan det ikke overføres til længstlevendes indkomst for det efterfølgende indkomstår. Underskuddet kan ikke overføres til boet i dettes sidste indkomstår, hvis skæringsdagen i den endelige boopgørelse eller en opgørelse efter § 20, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4, ligger forud for afslutningen af længstlevendes tilsvarende indkomstår. Reglerne i § 31, stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Underskud i længstlevendes skattepligtige indkomst for indkomstår under skiftet kan fradrages i boets skattepligtige indkomst for samme indkomstår. Underskuddet kan dog ikke overføres til boet i dettes sidste indkomstår, hvis skæringsdagen i den endeli-

ge boopgørelse eller en opgørelse efter § 20, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4, ligger forud for afslutningen af længstlevendes tilsvarende indkomstår. I det omfang længstlevendes underskud ikke kan dækkes ved overførsel til boet, kan længstlevende overføre det resterende underskud til senere indkomstår. Reglerne i § 31, stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Underskud i boets skattepligtige indkomst kan fradrages i længstlevendes skattepligtige indkomst for samme indkomstår. I de tilfælde, der er nævnt i 2. pkt., kan underskud i boets sidste indkomstår dog ikke overføres til længstlevende. I det omfang boets underskud ikke kan dækkes ved overførsel til længstlevende, kan boet overføre det resterende underskud til senere indkomstår efter ligningslovens regler.

8. § 60, stk. 1, litra f, affattes således:

»f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., § 13, stk. 1, 3. pkt., og § 22 b, stk. 5.«.

§ 60. ---

f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2.-4. pkt. og § 13, stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 22 b, stk. 5.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 1. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 3,«.

§ 4. ---

8) beløb efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 4, sidste pkt.,

2. I § 13, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 4.-6. pkt.«.

3. I § 13, stk. 2, indsættes efter 4. pkt., der bliver 5. pkt.:

»Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, modregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.«

4. I § 13, stk. 4, indsættes efter 3. pkt.:

»Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 5.-8. pkt.«

5. I § 13, stk. 4, indsættes efter 6. pkt., der bliver 7. pkt.:

»Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, modregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.«

§ 13. — — —

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 6 a, 7, 8 og 8 a, stk. 2. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6 a, 7 og 8 fradrages i den anden ægtefælles personlige indkomst. Et overskydende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt., til fradrag inden opgørelsen af beregningsgrundlaget ef-

ter §§ 6 a, 7 og 8. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst og endelig i ægtefællens personlige indkomst. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

6. § 13 a, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

7. I § 13 a, stk. 1, 5. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »1-3. pkt.« til: »1. og 2. pkt.«

8. I § 13 a, stk. 2, udgår » og efter virksomheds-skattelovens § 13, stk. 7.«

§ 13 a. Opnår en person i et indkomstår en tvangsakkord eller en gældssanering, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud hos den skattepligtige fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Det beløb, hvormed underskud skal nedsættes, formindskes med det beløb, hvormed virksomhedsunderskud er nedsat efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 7, på grund af samme akkord eller gældssanering. Nedsættelsen af underskud sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes, eller kendelse om gældssanering afsiges, og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1.-3. pkt., nedsættes underskud fra et tidligere år før underskud fra et senere år.

Stk. 2. I det omfang det beløb, hvormed underskuddet skal nedsættes efter stk. 1, ikke er blevet anvendt til nedsættelse af underskud hos skyldneren, skal det bruges til at nedsætte underskud efter reglerne i stk. 1 og efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 7, vedrørende skyldnerens virksomhed hos den samlevende ægtefælle, hvis denne driver den pågældende virksomhed.

§ 5

I lov nr. 217 af 10. april 1991 om ændring af forskellige skattelove (Skatteomlægninger) foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, medregnes overskud opsparet før indkomståret 1991 først. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til halvdelen af underskuddet.«.

§ 15. Opspartet overskud efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra før indkomståret 1991 skal hensættes på en særskilt konto for opsparet overskud. Hæves opsparet overskud, anses overskud opsparet før indkomståret 1991 for hævet først, og den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3. Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, anses overskud opsparet før indkomståret 1991 for hævet først. Der hæves et beløb på kontoen svarende til halvdelen af underskuddet.

§ 6

I lov nr. 344 af 14. maj 1992 om ændring af forskellige skattelove (Nedsættelse af virksomhedsskatteprocenten m.v.) som ændret ved § 3

i lov nr. 1030 af 19. december 1992 foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 1, 4. og 5. pkt., affattes således:

»Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, medregnes overskud opsparet for indkomståret 1991 forud for overskud opsparet for indkomståret 1992 eller senere. Indestående på konto for opsparet overskud reduceres med et beløb svarende til 62 pct. af underskuddet.«.

§ 5. Opspartet overskud efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, der er opsparet for indkomståret 1991, skal hensættes på en særskilt konto for opsparet overskud. Hæves opsparet overskud, anses overskud opsparet for indkomståret 1991 for hævet forud for overskud opsparet for indkomståret 1992 eller senere. Ved hævning af overskud skal den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3. Ved modregning af underskud i virksomhedens opsparede overskud efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, anses overskud opsparet for indkomståret 1991 for hævet forud for overskud opsparet for indkomståret 1992 eller senere. Der hæves et beløb på kontoen svarende til 62 pct. af underskuddet.

Skriftlig fremsættelse (7. november 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Forenkling af virksomhedsordningen, afskaffelse af 25 pct.-tillægget m.v.).

(Lovforslag nr. L 63).

Lovforslaget er et led i de løbende overvejelser om i så vidt omfang som muligt at forenkle skattereglerne og lempe virksomhedernes administrative byrder. Lovforslaget går ud på at gennemføre forenklinger af reglerne i virksomhedsskatteloven, navnlig reglerne i virksomhedsordningen om hæverækkefølge, rentekorrektion og underskudsfrørførsel.

Det foreslås således, at foretage *rentekorrektion* direkte hos den skattepligtige uden at lade dette berøre overskudsdisponeringen. Dette sker ved at forhøje den skattepligtiges personlige indkomst med rentekorrektionsbeløbet og fradrage et tilsvarende beløb i kapitalindkomsten. Samtidig opnås der en forenkling ved, at *rentekorrektionsbeløbet tages ud af hæverækkefølgen*.

Det foreslås, at *underskud* modregnes inden for virksomhedsordningen, såfremt der er et opsparat overskud fra tidligere år. Underskud, der ikke kan modregnes i opsparat overskud

fra tidligere år, skal modregnes efter de almindelige regler i personskatteloven, dvs. uden for virksomhedsordningen. De foreslåede regler betyder, at der ikke kan ske fremførsel af underskud inden for virksomhedsordningen. *Der bliver således et underskud mindre at holde styr på.*

Det foreslås, at resterende virksomhedsskat kan tilbagebetales kontant. Der bliver herved *ikke nogen resterende virksomhedsskat at holde styr på*, ligesom forslaget indeholder en form for »carry back«.

Det foreslås ligeledes, at resterende konjunkturudligningsskat kan tilbagebetales kontant. Der bliver herved *ikke nogen overskydende konjunkturudligningsskat at holde styr på*.

Lovforslaget går endvidere ud på at afskaffe 25 pct.-tillægget ved skattefri virksomhedsdannelse af virksomheder i virksomhedsordningen og på at ændre reglerne for beskatning af opsparat overskud ved delafståelse af en virksomhed i virksomhedsordningen. Samtidig foretages præciseringer af lovteksten og berigtigelse af fejl m.v.

Idet jeg iøvrigt skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.